

Yksi ruumis tarvitsee myös sinut

Minua on pitkään innostanut Korinttilaiskirjeen kohta, jossa seurakuntaa kuvataan Kristuksen ruumiiksi ja seurakuntalaisia sen erilaisiksi jäseniksi (1.Kor 12:12 ” Kristus on niin kuin ihmisruumis, joka on yksi kokonaisuus mutta jossa on monta jäsentä; vaikka jäseniä on monta, ne kaikki yhdessä muodostavat yhden ruumiin.) Kielikuva innostaa minua erityisesti seurakunnan johtajana. Ja samalla näen ja tiedostan, että olemme Raamatun ohjeesta ja ihanneltilasta kovin kaukana.

Seurakunnissa ja kirkossa pitäisi kokemukseni mukaan olla enemmän moninaisuuden sietokykyä, rohkeutta ja näkyä erilaisuuden hyödyntämiseen Jumalan valtakunnan työssä. Erilaisuuden ja erilaisten armolahjojen käyttö ei ole keneltäkään pois, vaan ne hyväksymällä ja niitä tukemalla Jumalan luo voitaisiin kutsua useampi ihminen. Yksi, pyhä ja yhteinen voi syntyä vain erilaisuutta kunnioittaen.

Olen työurani aikana toiminut johtajana yksityisellä sektorilla ja järjestöissä sekä esihenkilönä oppilaitoksessa. Kuntakentän johtamista olen seurannut kaupungin luottamushenkilönä. Kirkollisesta johtamisesta minulla on työvuosissa mitattuna itse asiassa vähiten kokemusta.

Eri toimialoja havainnoidessa olen huomannut, että yhteisön johtamisen ja siinä vaikuttamisen lähtökohtiin ja käytäntöihin vaikuttaa se, onko kyseessä julkishallinnon, yksityisen sektorin vai niin sanotun kolmannen sektorin (järjestö, säätiö tmv.) toimija. Kirkko on historiallista syistä hahmottanut itsensä osaksi julkishallintoa, ja usein luottamushenkilöiden rooli rakentuu tätä kautta. Kirkon johtamisesta puhuttaessa tai luottamushenkilön roolia pohtiessa painottuvat julkisen hallinnon logiikka ja juridiikka.

Seurakunnissa meneekin suhteettoman paljon aikaa hallinnollisten toimenpiteiden oikeaan ja asialliseen hoitamiseen. Ajattelen, että niin kauan, kun verotusoikeus määrittelee meidät osaksi julkisoikeusyhteisöä, on toki tärkeää, että hallinto on hoidettu erinomaisesti, avoimesti ja uusin lainsäädäntö hyvin tuntien. Tässä luottamushenkilön tärkein tehtävä olisi kuitenkin tukea toimivaa johtoa ja mahdollistaa hyvä hallinto. Sen sijaan toivoisin, ettei luottamushenkilön tehtävä typisty julkisoikeudellisen yhteisön velvoitteiden hoitamiseen. Kirkon johtaminen on paljon enemmän kuin virkamiesmäistä asioiden hoitamista. Itse toimintalogiikan pitäisi löytyä muualta. Itse kääntäisin silloin katseen järjestöihin.

Järjestöjohtamisen osaajat määrittävät kolme järjestöllisen organisaatiojohtamisen keskeistä piirrettä:

- yhteisön aatteellisen tarkoituksen tuominen keskiöön, nk. arvojohtaminen
- jäsenistön tahdon näkyminen toiminnan lähtökohtana ja johtaminen jäsenistöstä käsin
- ulkosuhteiden hoitaminen ja verkostoitumisen painottuminen sekä vahva edunvalvonta- ja vaikuttamistehtävä osana johtamistehtävää.

Näissä kaikissa kolmessa järjestöjohtamisen olennaisessa kohdassa näen vahvan yhteyden seurakunnan johtamiseen ja luottamushenkilöiden toivottavaan rooliin seurakunnassa. Näissä tehtävissä luottamushenkilöiden oma toimivalta strategisena linjaajana sekä toisaalta operatiivisen johdon kirittäminen ovat ensiarvoisen tärkeitä.

Minä toivon, että sinä, juuri itsenäsi ja omien kokemustesi kautta, löydät paikkasi kirkon rakentajana. Alun Korinttilaiskirjeen kohdan kautta uskon, että juuri Sinulla on annettavaa yhteisön aatteellisen tarkoituksen löytämisessä, jäsenistön tahdon näkemisessä tai seurakuntasi verkostoitumisen kehittämisessä. Sinulla on näihin annettavana elämänsä historiasi ja elämänpiirisi. Kukaan muu ei tunne samoja ihmisiä tai ole elänyt samaa uskonpolkua kuin sinä. Olet siis paras asiantuntija sille, mitä sinun tutuksi ajattelevat kirkosta tai Jumalasta. Tämän lisäksi sinulla on kaikki osaaminen ja verkostot, jota olet harrastaessa, opiskellessa ja työskennellessä kerryttänyt. Näissä et tarvitse perehtymistä, vaan olet valmis itsenäsi. Toivon, että olet valmis katosmaan yhdessä sisältä ulos, hallinnosta kohden vaikuttamista.

Kirkon luottamushenkilöllä on yksi tärkeä ja erityinen tehtävä. Se on rukous. Toivon, että osana luottamustehtävääsi rukoilet seurakuntasi, sen jäsenten ja työntekijöiden puolesta ahkerasti. Ja luotat siihen, että erilaisina ja erilaisin tehtävin olemme yksi, – pyhä ja yhteinen, Kristuksen ruumis.

Riikka Reina

työstään innostunut, erilainen ja tavallinen, kirkkoherra Helsingin Kalliosta